

«آرمان ملی» گسترش اعتراضات

در اروپا رابرسی می‌کند

تقابل با هزینه نظامی گری اروپا

آرمان ملی؛ زمانی که اعتراضات در فرانسه از سوی دانش آموزان آغاز شد و زد و خوردها به سطح بی‌سابقه‌ای از خشونت دامن زد، هیچ‌کس فکر نمی‌کرد که این وضعیت به سایر کشورهای اروپایی و حتی آمریکا لای نیز کشیده شود اما حالا دقیقاً همین اتفاق رخ داده است. بر اساس گزارش رسانه‌های اروپایی، هم‌زمان با اعتراضات دانش‌آموزان در فرانسه، دانش‌آموزان ایتالیایی نیز علیه سیاست‌های آموزشی و افزایش هزینه‌ها اعتراض کرده‌اند که «روز بدون ملونی» نام گرفته. این اعتراضات در تورین به تخریب مدارس، مجروح شدن یک معلم و یک افسر پلیس، همچنین بازداشت یک نوجوان ۱۷ ساله منجر شد، روزنامه لاسامپا گزارش داده که این اعتراضات پس از روزها اشغال مدارس و درگیری در تورین رخ داد، جایی که جوانان نقاب‌دار به ساختمان‌های مدارس آسیب رساندند، شیشه‌ها را شکستند و از کسول‌های آتش‌نشانی استفاده کردند. در جریان حوادث این شهر، دست‌کم یک معلم، یک عضو کادر مدرسه و یک افسر پلیس ایتالیا زخمی شدند. به نوشته این روزنامه، یک نوجوان ۱۷ ساله به ظن مقاومت در برابر نیروهای انتظامی بازداشت شد. این حوادث در چندین مدرسه از جمله موسسه «سلا» و مدرسه «بوسو-مونتی» رخ داد.
بازرسان در حال بررسی این موضوع هستند که آیا برخی از جوانان نقاب‌دار افراد خارجی بوده‌اند که به اعتراضات دانش‌آموزان پیوسته‌اند.

◀ **ایتالیا، آلبانی و بلژیک**

در همین حال، استفانو لورسو، شهردار تورین، ضمن محکوم کردن خسارات وارد شده، از حق دانش‌آموزان برای تظاهرات دفاع کرد. او باتاکید بر این که تظاهرات و دفاع از عقاید خود یک حق اساسی است که همیشه باید محترم شمرده و محافظت شود»، افزود که خشونت و آسیب به اموال عمومی غیرقابل قبول است. جوزپه والدی تارا، وزیر آموزش نیز تخریب‌ها را محکوم کرد و گفت دولت برای خسارات وارد شده درخواست غرامت خواهد کرد. از سوی دیگر هم‌زمان با گسترش اعتراضات دانشجویی در آلبانی و تشدید بازداشتی‌ها از فساد، بی‌کاری و سیاست‌های دولت، مارچانا کوچکو، نماینده مستقل جوان پارلمان، با انتقاد از عملکرد نخست‌وزیر خواستار تغییر سیاست‌ها و حفاظت از طبیعت و سرزمین این کشور شد. رسانه‌های این کشور نیز اعلام کرده که فساد، کمبود فرصت‌های شغلی و احساس عمومی مبنی بر اینکه دولت در خدمت مردم نیست، خشم عمیقی را در میان جوانان ایجاد کرده است؛ خشمی که این هفته در تیرانا، پایتخت آلبانی، به اوج رسید. معترضان جوان به خیابان‌ها آمدند، ساختمان‌های دولتی و بانک‌ها را به آتش کشیدند و به سوی نیروهای پلیس سنگ پرتاب کردند. همچنین دولت و پلیس آلبانی خشونت‌ها را محکوم کرده‌اند. بر اساس آمار پلیس، ۵۰۰ معترض بازداشت شده‌اند که ۳۲۰ نفر از آنها آزاد شده‌اند. این آمار همچنین از زخمی شدن حدود ۱۲۰ نیروی پلیس و ۴۵ معترض حکایت دارد، هرچند به دلیل ثبت نشدن بسیاری از جراحات، شمار واقعی معترضان مجروح احتمالاً بیشتر است. ناآرامی‌های آلبانی بخشی از موج اعتراضات دانشجویی در اروپا به شمار می‌رود که از جمله در فرانسه نیز ادامه داشته است. دانش‌آموزان دبیرستانی در فرانسه طی هفته‌های گذشته با اعتصاب و مسدود کردن مدارس، خواستار افزایش شمار معلمان و بهبود امکانات آموزشی شده‌اند. همچنین تظاهرات برای شرایط بهتر آموزشی، ساختمان‌های مدارس و تنظیم جدول زمانی در بلژیک نیز برگزار شده و هفته گذشته به اوج خود رسید. این خواسته‌ها بخشی از اعتراض به اصلاحات بوده‌جه برنامه‌ریزی شده بود. در حاشیه یک راهپیمایی اعتراضی، صدها جوان سیاه‌پوش و نقابدار با پلیس درگیر شدند. طبق گزارش‌ها در جریان این اعتراضات چوب، سطل زباله، بطری‌های شیشه‌ای و وسایل آتش‌زا به سمت معلمان و پلیس پرتاب شد و دو چرخه‌ها و یک اتوبوس به آتش کشیده شدند. به گزارش بلگا، مأموران ماشین‌های آب‌پاش و گاز اشک‌آور پاسخ دادند. به گفته یکی از مقامات پیش از ۱۰۰ نفر به طور موقت بازداشت شدند. بلژیک کشوری به شدت بدهکار است و کسری بودجه مداوم بالایی دارد. دولت راست میانه به رهبری بارت دی وینور قصد دارد تا سال ۲۰۲۹ به حدود ده میلیارد یورو پس انداز دست‌یابد.

◀ **دومینوی اعتراضی**

این در حالی است که دیتراپینش تاریخ‌نگار، روزنامه‌نگار و تحلیلگر اتریشی مسائل سیاسی، جنبش‌های اجتماعی و رسانه در اروپا بر این عقیده است که اروپا شاهد یک روند دومینویی اعتراضات خواهد بود و این روند تا آرزانتین نیز پیش رفته است و به نوعی نشان از آن دارد که بحران در حال عمیق‌تر شدن است. او براین عقیده است که افزایش هزینه نظامی‌گری در اروپا و ادامه حمایت‌های بی‌قید و شرط از جنگ اوکراین توسط اتحادیه اروپا و همچنین بدهی‌ها و درجا زدن اقتصاد موجب ایجاد چنین موج نارضایتی شده که بدون شک تأثیرات منفی زیادی بر تمام کشورهای اروپایی بر جای خواهد گذاشت و می‌تواند به گرایش افکار عمومی به راست افراطی و تقویت این احزاب در پایتخت‌های اروپایی کمک کند.

یکشنبه ۲۶ • ۰۷ • ۱۴۰۵ ۰۷ جمادی الاول ۱۴۴۸ / ۱۸ اکتبر ۲۰۲۶

سال هشتم شماره ۲۵۰۲

«آرمان ملی» تعامل دولت و مجلس در معرفی وزیر پیشنهادی دفاع رابرسی می‌کند

حمایت بهارستان از گزینه پیشنهادی پاستور؟

◀ **سختگوی هیأت رئیسه مجلس**؛ جلسه رای اعتماد و رای‌گیری آنلاین خواهد بود

آرمان ملی - حمید شجاعی؛ شاید خود مسعود پزشکیان نیز تصور نمی‌کرد که دولتش به نیمه راه نرسیده باید با چند وزیر خود در کابینه خدا حافظی کند، اما شرایط داخلی و بین‌المللی موجب شد تا این اتفاق پیش از موعد رخ دهد برخی وزرای رئیس‌جمهور دیگر در کابینه دولت چهاردهم حضور نداشته باشند. عبدالناصر همتی با استیضاح مجلسی‌ها در همان سال اول شروع به کار دولت از قطار کابینه پیاده شد، اما پس از وی گرچه صحبت از استیضاح دیگر وزرا بود، اما با تذکر رهبری شهید به مجلس در جهت همکاری با دولت این کار متوقف شد. در ادامه در سال دوم نیز در ماجرای جنگ ۴۰ روزه رمضان با شهادت حجت‌الاسلام اسماعیل خطیبی، وزیر اطلاعات و امیر سرتیپ نصیرزاده و وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح دولت وزرای کارآمدی را از دست داد. از طرفی

چندی پیش نیز با استعفاي محسن پاک‌نژاد وزیر نفت دولت پزشکیان عدد وزارتخانه‌های بی وزیر به عدد ۳ رسید و تا کنون این سه وزارتخانه با سرپرست اداره شده است. اما به هر روی باید اذعان داشت که زمان مقرری که وزارتخانه‌های دفاع و اطلاعات در نظر گرفته شده بوده به پایان رسیده و دولت باید گزینه‌های مدنظر خود را برای اخذ رای اعتماد به مجلس معرفی کند. این در حالی است که تاکنون فقط گزینه پیشنهادی وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح به مجلس معرفی شده و از قضا پس از دو جلسه نشست با نمایندگان و طرح برنامه‌های پیشنهادی و دفاع از برنامه‌ها نظر موافق بسیاری از نمایندگان را به خود جلب کرده است. به نظر می‌رسد در فضایی که در شرایط نه جنگ، نه صلح قرار داریم و تحلیل‌های مختلفی پیرامون مواجعه ایران و آمریکا از جنگ تا مذاکره و توافق مطرح می‌شود اضافه شدن وزیر

armanmeli.ir

حمایت بهارستان از گزینه پیشنهادی پاستور؟

«آرمان ملی» تعامل دولت و مجلس در معرفی وزیر پیشنهادی دفاع رابرسی می‌کند

می‌رفته است، اما به نظر می‌رسد نقطه تمایز مهرداد اخلاقی با سایر وزرای پیشین همین همگرایی او با سایر نهادهای نظامی است. چنانکه او پیش از رسیدن به مقام وزارت با فرماندهان نیروهای مسلح به بحث و گفت‌وگو پرداخته و هماهنگی روزافزون وزارت دفاع با نیروهای مسلح را مطرح کرده است. چنانکه اخلاقی در نشست ارائه برنامه‌های خود به مجلس اظهار داشت: بنده در راستای اینکه مطمئن شوم توانایی انجام این ماموریت را دارم، در دو هفته گذشته خدمت فرماندهان نظامی رسیدم و توقعاتشان را یادداشت کردم و به این جمع‌بندی رسیدم که با لطف و توکل به پروردگار متعال، امکان انجام این ماموریت‌ها در وزارت دفاع وجود دارد و من هم می‌توانم گوشه‌ای از این مسئولیت را در این وزارتخانه برعهده بگیرم.

◀ **بررسی صلاحیت و رای اعتماد**

پس از مدت‌ها بالاخره قرار است وزارت دفاع وزیر خود را بشناسد و گزینه پیشنهادی دولت برای رای اعتماد در جلسه مجلس شرکت کند. البته گرچه جلسه بررسی صلاحیت و رای اعتماد به مهرداد اخلاقی در شرایط عادی برگزار نمی‌شود و جلسه به صورت آنلاین برگزار خواهد شد. اما روال کار طبق آئین نامه داخلی مجلس ثابت خواهد بود. در همین راستا سختگوی هیات رئیسه مجلس با بیان اینکه جلسه امروز (یکشنبه) به صورت مجازی برگزار خواهد شد، گفت: در این جلسه صلاحیت مهرداد اخلاقی وزیر پیشنهادی دفاع مورد بررسی قرار خواهد رفت. وی در توضیح روند برگزاری جلسه رای اعتماد بیان کرد: در این نشست ابتدا نمایندگان موافق و مخالف وزیر پیشنهادی دفاع به ارائه نظرات خود را درباره صلاحیت، سوابق و برنامه‌های وزیر پیشنهادی می‌پردازند و سپس وزیر پیشنهادی دفاع برنامه‌هایش را تشریح کرده و به سوالات نمایندگان پاسخ می‌دهد. عباس گودرزی افزود: در پایان جلسه، رای‌گیری درباره صلاحیت و رای اعتماد به وزیر دفاع توسط نمایندگان مجلس انجام خواهد شد. همچنین حجت‌الاسلام علیرضا سلیمی عضو هیات رئیسه مجلس نیز در خصوص نوع رای‌گیری در جلسه اظهار کرد: درباره رای‌گیری، آیین‌نامه داخلی مجلس رعایت خواهد شد، اما درباره شکل رای‌گیری هنوز تصمیم‌گیری نشده است. وی تصریح کرد: قطعاً رای‌گیری به صورت سنتی با ورقه نخواهد بود. اما اینکه رای‌گیری به صورت الکترونیکی باشد یا ترکیبی از الکترونیکی و ورقه‌باشد یا شکل دیگری، چند مدل پیشنهاد شده که در جلسه هیات رئیسه مجلس در این باره تصمیم‌گیری می‌شود.

◀ **همگرایی با نهادهای نظامی**

تاکنون طی مقاطع مختلف و دولت‌های متفاوتی که روی کار آمدند روال معمول این بوده که وزیر پیشنهادی دفاع به عنوان گزینه دولت صرفاً برنامه‌های خاص خود را ارائه می‌داده و بر مبنای آن برنامه‌ها پیش

«آرمان ملی» سوء قصد به آخوندی رابرسی می‌کند

حاشیه‌ها مهم‌تر از اصل ماجرا

عمومی است، اطلاع‌رسانی مستند و شفاف می‌تواند بیش از متهم کردن رسانه‌های دیگر به بهره‌برداری سیاسی مؤثر باشد.

◀ **نقد روایت رقیب**

عبدال... گنجی، چهره رسانه‌ای اصولگرا، روایت اصلاح‌طلبان از حادثه را به پرسش گرفته است. او از جمله به معرفی فرد بازداشت‌شده به عنوان سوبر انقلابی از سوی احمد زبدا‌یادی اشاره کرده و نبود اظهارنظر رسمی پلیس، نهاد‌های امنیتی و دستگاه قضایی را برجسته کرده است. گنجی همچنین درباره نحوه معرفی آخوندی از سوی همفکران سیاسی‌اش پرسش‌هایی مطرح کرده و با لحنی گزنده نسبت به مطالب مطرح شده درباره مدیریت آخوندی و آکنش نشان داده است. انتقاد از معرفی شتاب‌زده متهم و نسبت دادن انگیزه سیاسی به او، پیش از انتشار شواهد معبر، قابل بررسی است. اما این احتیاط باید درباره همه روایت‌ها رعایت شود. همان‌طور که نمی‌توان بر اساس برداشت اولیه، فرد بازداشت‌شده را دارای انگیزه‌ای قطعی دانست، نمی‌توان از نبود اطلاعات کامل نیز نتیجه‌ای قطعی درباره ماهیت حادثه گرفت. از سوی دیگر، سوابق و دیدگاه‌های فرد بازداشت‌شده، سازمان‌یافته بودن اقدام با وجود عوامل دیگر زود است و نتیجه تحقیقات رسمی باید مبنای قضاوت قرار گیرد. با این حال، واکنش‌های سیاسی رامی‌توان از همین حالا یک پرسش سنجید که آیا هدف، روشن شدن حقیقت است یا استفاده از حادثه برای تضعیف رقیب؟ پاسخ به این پرسش، معیاری برای سنجش پایدنی جریان‌های سیاسی به اصولی است که در دفاع از قانون، امنیت و حقوق مخالفان مطرح می‌کنند.

سیاست

گزارش

نقطه عطف جنگ

و ۴ سناریوی پیش‌رو

انتخابات میان دوره‌ای ایالات متحده به عنوان نقطه عطفی در جنگ تلقی می‌شود؛ نه به خاطر نتیجه احتمالی آن، بلکه به دلیل اقداماتی که ممکن است ترامپ پس از رأی‌گیری انجام دهد. اکوابیران نوشت: دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، در جریان یک گرد‌همایی در ایالت جورجیا، جنگ آمریکا و اسرائیل علیه ایران را یک «تمرین نظامی» توصیف کرد. این اظهارات کمتر از یک هفته پس از آن بیان شد که پنتاگون آمار رسمی نظامیان آمریکایی کشته‌شده در درگیری با ایران را به ۲۱ نفر افزایش داد. به نوشته نیوزویک، ترامپ این سخنان را در حالی مطرح کرد که مشغول تمجید از عملکرد بازار سهام و کارنامه دولت خود بود. ترامپ گفت: «ما بالاترین سطح بازر سهام در تاریخ را داریم؛ آن هم در شرایط جنگی. البته جنگ که نیست، در واقع یک تمرین نظامی است، متوجه شدید؟ یک مانور نظامی است.»

◀ **تنها یک مانور نظامی؟**

این اظهارات یک روز پس از آن بیان شد که ترامپ احتمال انجام حملات بیشتر آمریکا علیه ایران را مطرح کرد. او به شبکه نیوزمکس گفت که ارتش ممکن است «کوه پیک‌اکس» (کوه کلنگ) را هدف قرار دهد؛ مکانی مستحکم که با برنامه هسته‌ای ایران مرتبط است. ترامپ گفت: «ممکن است مجبور شویم به آنجا برویم. ما شانس مان را در آن مورد امتحان می‌کنیم. خیلی سریع کارش را تمام خواهیم کرد». اظهارات ترامپ درباره «تمرین نظامی»، جدیدترین نمونه از توصیف او برای این مناقشه است؛ توصیفی که عاملدانه از به‌کار بردن واژه «جنگ» برای آن پرهیز می‌کند. در ماه سپتامبر، او این ماجرا را «مسئله‌ای ناچیز» خواند و استدلال کرد که باید آن را یک «مناقشه نظامی» دانست، نه یک جنگ. ترامپ در آن زمان در دفتر بیضی شکل کاخ سفید به خبرنگاران گفت: «خیلی‌ها به آن نمی‌گویند جنگ. من به آن می‌گویم مناقشه نظامی، چون برای ما مسئله‌ای ناچیز است. موضوع بزرگی نیست». جی دی ونس، معاون رئیس‌جمهور، هم یک روز پیش از آن گفته بود: «من آن را جنگ نمی‌نامم و در حال حاضر، تبادل آتش فعالی در جریان نیست». وقتی از ترامپ درباره این نوع توصیف پرسش بیشتری شد، ترامپ به کشته شدن ۱۸ نظامی آمریکایی در آن مقطع اشاره کرد و این آمار را در مقایسه با بیش از ۵۸ هزار کشته ارتش آمریکا در جنگ ویتنام نبردی که دهه‌ها به طول انجامید و بیش از ۵۰ سال پیش پایان یافت ناچیز دانست. ترامپ گفت: «ما ۱۸ نفر را از دست دادیم. حتی یک نفر هم زیاد است. اما در ویتنام، ما ده‌ها هزار نفر را از دست دادیم.»

◀ **جنگ گسترده‌تر؟**

در این شرایط، دنیس سترونوویچ، تحلیل‌گر مسائل ایران در شورای آتلانتیک نوشت: بزرگ‌ترین خطر وقوع یک جنگ بزرگ دیگر میان ایران از یک سو، و اسرائیل و ایالات متحده از سوی دیگر، این است که هر دو طرف ممکن است تصور کنند فرصتی منحصر به‌فرد برای دستیابی به پیروزی قاطع در اختیار دارند، با اینکه برای پرهیز از مورد حمله قرار گرفتن، باید پیش‌دستی کرده و نخستین ضربه را وارد کنند. چهار سناریوی احتمالی وجود دارد که می‌تواند موجب تشدید شدید تنش‌ها شود: نخست، واشنگتن و اورشلیم ممکن است به این نتیجه برسند که ایران به نقطه تسلیم نزدیک شده است و یک فشار نظامی نهایی می‌تواند کار آن را تمام کند. در این سناریو، ایالات متحده و اسرائیل ممکن است عملیاتی گسترده را آغاز کنند که زیرساخت‌های حیاتی، نهادهای دولتی، تأسیسات نظامی و توانایی ایران برای بازسازی قوای نظامی‌اش را هدف قرار دهد.

فرض زیربنایی در اینجا این خواهد بود که نظام حاکم از نظر اقتصاد، سیاسی و نظامی به اندازه‌ای تضعیف شده که وارد کردن یک ضربه بزرگ دیگر می‌تواند به هدف برسد. در سناریوی دوم، واشنگتن و اورشلیم نشانه‌هایی مبنی بر تدارک ایران برای یک تهاجم بزرگ مشاهده می‌کنند و تصمیم می‌گیرند پیش‌دستی کرده و زودتر حمله کنند. خطر موجود در اینجا این است که ارزیابی‌های اطلاعاتی درباره نیت ایران ممکن است ناقص بوده یا به درستی تفسیر نشده باشند. تدارکات نظامی که از نظر تهران جنبه دفاعی دارند، ممکن است به عنوان مقدمه چینی برای یک حمله قریب‌الوقوع تلقی شوند. در چنین شرایطی، ترس از غافلگیر شدن می‌تواند درست همان عاملی باشد که به وقوع جنگی دیگر می‌انجامد. در سناریوی سوم تهران ممکن است به این نتیجه برسد که ترامپ تمایل چندانی به درگیر شدن در یک جنگ بزرگ دیگر در خاورمیانه ندارد و یک تهاجم نظامی قابل توجه از سوی ایران می‌تواند واشنگتن را وادار به بازنگری در استراتژی‌اش کند. از این منظر، یک حمله گسترده از سوی ایران نه به عنوان دعوتی برای جنگی تمام‌عیار، بلکه به عنوان راهی برای نشان دادن هزینه‌های تداوم فشار آمریکا و وادار کردن دولت این کشور به تغییر رویکرد، دیده می‌شود. خطر آشکار در اینجا این است که تهران ممکن است در مورد میزان آمادگی ترامپ برای واکنش نظامی، دچار یک اشتباه محاسباتی بنیادین شود. در سناریوی چهارم ایران نیز ممکن است به این نتیجه برسد که وقوع یک تهاجم دیگر از سوی آمریکا و اسرائیل اجتناب‌ناپذیر است؛ از این رو، تصمیم بگیرد که منظر ماندن برای دریافت ضربه نخست، از نظر استراتژیک جافعه‌بار خواهد بود. تهران که پیش‌تر پیامدهای واگذاری ابتکار عمل به رقبایش را تجربه کرده، ممکن است به این نتیجه برسد که دیگر نمی‌تواند اجازه دهد غافلگیر شود. این احتمال به‌ویژه زمانی اهمیت می‌یابد که ایران واقعاً دکترین نظامی خود را زوی‌یکردی عمدتاً تدافعی به رویکردی تهاجمی‌تر تغییر داده باشد. در چنین سناریویی، تهران ممکن است به این باور برسد که «ضربه نخست» تنها راه جلوگیری از یک حمله غافلگیرکننده و ویرانگر دیگر است.